

MƯA

NGUYỄN CẨM THY

Tháng 6, mưa chợt về nào có hẹn trước cùng ai.. Dù mùa mưa chẳng cuộc

hẹn hò nhưng có lẽ người ta vẫn thường hay chờ đợi... Mưa có cuộc đời của mưa, đến và đi vô định, biết vậy mà ta vẫn cứ hoài khắc khoải, vẫn cứ hoài thiết tha...

Đời mưa xuôi ngược, mưa từng hạt bôn ba, lang thang qua triền sông vách núi. Mưa nào có tuổi, mưa nào có tên, mưa nào có diện mạo, hình hài và mưa cũng không lời lẽ. Lòng mưa vốn dĩ lạnh lùng chỉ tại mình hứng từng giọt mưa rồi tự mình thấy ngọt ngào và êm dịu, tự mình nghe tiếng mưa mà ngỡ khúc tự tình rồi xao động, hoang hoải những niềm thương...

Mưa là vậy, vô tình... có khi làm rát mặt người, có khi làm ướt áo, có khi làm lạnh ngắt bàn tay của người trong

chiều ngược gió, có khi mưa vô tình vùi dập một đóa quỳnh hương vừa chớm nở, mưa làm cho cuộc trở về đất mẹ của chiếc lá cuối mùa thêm nỗi thê lương và buồn bã. Mưa cho hạt nảy mầm hy vọng tốt tươi. Mưa đến rồi đi, dù buồn hay

vui thì mưa cũng không lòi từ giả, không bịn, cũng chẳng vấn vương một chút bụi trần.

Mưa là cuộc tụ tán thường tình của dâu bể trần gian. Phải chăng vì duyên mà từ vạn dặm sông hồ ngàn mây hội tụ và khi duyên cạn triệu triệu giọt mưa rơi xuống làm thành những cuộc phân ly. Nước lại trầm luân trong lòng sông bể...

Mây có duyên phận của mây, mưa có số mệnh của mưa, trăm triệu hạt mưa không có hạt nào rơi nhầm chỗ, tất cả đều có nhân duyên, luân hồi, nhân quả... Với những người tin vào duyên phận thì sẽ hiểu tình duyên trên thế gian này lúc nên tụ sẽ tụ, nên tan sẽ tan... cái mà chúng ta có thể giữ được chỉ là những kỷ niệm mà thôi... cũng như mưa vậy, làm sao ta giữ được những hạt mưa... nhưng cứ hễ mỗi mùa mưa đi qua lại để trong ta miên man miên kỷ niệm...

ĐỢI DỨT CƠN MƯA
Võ Thạnh Văn

Cần Thơ, ngày 24/6/2024

Nguyễn Cẩm Thy